

ת"פ (חיפה) 54286-10-22 - מדינת ישראל נ' וליד חוראני

ת"פ (חיפה) 54286-10-22 - מדינת ישראל נ' וליד חוראני שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 54286-10-22

מדינת ישראל

נגד

וליד חוראני (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[09.12.2024]

כבוד השופטת רונה פרסון

גזר דין

1. כנגד הנאשם ואדם אחר הוגש כתב אישום הכולל עשרה אישומים שעניינם סחר בסם מסוכן. עניינו של האחר הסתיים בגזר דין בפני מותב אחר.
2. הנאשם הורשע, על פי הודאתו (בפני המותב הקודם אשר דן בתיק), בעבירות של סחר בסם מסוכן וכן סחר בסם מסוכן בצוותא לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים") ביחד עם סעיף 29 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
3. הנאשם היה במעצר מאחורי סורג ובריה מיום 19.10.22 ועד ליום 7.11.22, ולאחר מכן במעצר בית מלא עד ליום 7.8.23 ומאז נתון בתנאים מגבילים של מעצר בית לילי.
4. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם והאחר ניהלו תחנה לממכר סמים בחיפה (להלן: "תחנת הסמים"), באופן שהנאשם היה משוחח טלפונית עם הרוכשים (שוטרים סמויים) ומתאם את מקום המפגש, והיה שולח את האחר או מגיע בעצמו, באמצעות רכב מסוג סקודה ל.ז. 30-287-38 (להלן: "רכב הסקודה") או קטנוע מסוג סאן יאנג ל.ז. 14-225-12 (להלן: "הקטנוע"), לפגוש את הקונים ולבצע את המסירה בפועל. כתב האישום מייחס לנאשם 10 עסקאות של סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס, שבוצעו בין התאריכים 17.8.22-28.9.22, כאשר בכל אחת מהעסקאות מכר הנאשם, לשוטר סמוי, קנאביס במשקל של כ-1 גרם, תמורת סך של 100 ₪.
5. בדיון שהתקיים ביום 23.1.24 (בפני המותב הקודם) הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמות לפיהן הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בכתב האישום, וסוכם כי המאשימה תטען לעונש של 15 חודשי מאסר בפועל ואילו ההגנה תטען לעונש "באופן חופשי". בנוסף, סוכם כי יוטלו על הנאשם עונשים של מאסר מותנה וקנס לשיקול דעת בית המשפט. עוד סוכם כי הנאשם יופנה לתסקיר שירות המבחן, כאשר סוכם כי המלצות התסקיר אינן מחייבות.

6. בתסקיר מיום 9.4.24 תיאר שירות המבחן את נסיבות חייו של הנאשם, רווק בן 21 המתגורר בבית הוריו ועובד כשליח. תיאר כי שני הוריו של הנאשם סובלים מבעיות רפואיות וכי הנאשם מסייע להם ותומך בהם כלכלית. תיאר כי הנאשם התייחס לחלקו בביצוע העבירות באופן מצמצם ותיאר את מעורבותו כהתנהלות בלתי מתוכננת, אימפולסיבית ותלויה בנסיבות חיצוניות וביטא חרטה על מעשיו. תיאר כי הנאשם מסר כי המניעים לביצוע העבירות הם רצון להרוויח כסף קל הן למטרת בילויים והן לסיוע להוריו בשל המצב הכלכלי הקשה בבית. תיאר כי בדיקת שותן שנערכה לנאשם נמצאה שלילית לשרידי סמים. שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון להישנות ביצוע העבירות וציין כי הנאשם לא הצליח לזהות קשיים או דפוסים המצריכים התערבות טיפולית. לאור האמור שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו, והמליץ על ענישה הרתעתית בין כתלי הכלא.
7. ב"כ המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב והוסיפה טיעונים בעל פה. ביקשה להכריז על הנאשם סוחר סמים. טענה כי הנאשם פגע פגיעה ישירה בערכים של הגנה על שלום הציבור מפני נגע הסמים המחולל פגיעה על כל גווניה, ופגיעה בערך של הגנה על בריאות הציבור מפני נזקי השימוש בסמים מסוכנים והשפעתם הממכרת וההרסנית. טענה כי הנזקים הרבים העומדים בבסיס נגע הפצת הסמים המסוכנים הביאו את מערכת אכיפת החוק להילחם כנגד אלה הנוטלים בה חלק, וכי המדיניות העונשית כנגד סוחרי הסמים והמסיעים בידם העומדים בראש שרשרת ההפצה היא מיצוי הדין. ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טענה כי הנאשם ביצע את העבירות בצוותא עם אחר. טענה כי מכתב האישום עולה כי הנאשם ביצע את העבירות פעם אחר פעם, והפיץ את הסמים. ביקשה לקבוע מתחם עונש אחד עבור כלל האישומים, נוכח סמיכות הזמנים, זהות הקונים ומקום ביצוע העבירות. הפנתה לפסיקה לעניין מתחם הענישה. עתרה למתחם עונש הולם הנע בין 15 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר בפועל. טענה כי אין מקום לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם. הפנתה לתסקיר ועתרה להטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי משמעותי, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל, פסילת רישיון נהיגה על תנאי וחילוט הרכוש אשר צוין לעניין זה בכתב האישום, רכב סקודה, קטנוע ו-3 טלפונים ניידים.
8. במסגרת הראיות לעונש העידה אמו של הנאשם, אשר ציינה כי היא סובלת מבעיות רפואיות וכי בנה עובד ועוזר לה, וביקשה להתחשב בעונשו.
- ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש לפני הפנה להסכמות אליהן הגיעו הצדדים וחלק על מתחם הענישה לו עתרה המאשימה. טען למתחם ענישה אחד כולל הנע בין 10 חודשי מאסר ועד 20 חודשים, והפנה גם למתחם העונש שנקבע בעניינו של האחר.
- ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, טען כי שבעה מתוך עשרת האישומים שבכתב האישום, בו הודו הנאשם והאחר, בוצעו על ידי האחר וכי חלקו של הנאשם כאן התמצה בתיאום העסקאות בין הסוכן המשטרתי לאחר. עוד טען כי לא נגרם נזק, בשים לב לכך שהסמים נמכרו לשוטרים ולא לצרכנים.

- ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין כי לנאשם אין עבר פלילי, כי הוא הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום כמות שהוא, לקח אחריות מלאה על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי וכן חסך העדתם של 45 עדי תביעה שרובם שוטרים. טען כי אביו של הנאשם עבר אירוע מוחי, וכי הנאשם הוא המפרנס בבית. טען כי מאז האירועים מושא כתב האישום לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. ביקש להתחשב בתקופה בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג וברזל ובמעצר בית מלא ובכך שעד היום הנאשם נתון בתנאים מגבילים.
- ביחס לסוגיית החילוט טען כי הנאשם ביצע בעצמו רק 3 עסקאות, כאשר לאחת מהן הגיע באמצעות הקטנוע ולשתיים הנוספות הגיע באמצעות הרכב. טען כי כל אחת מהעסקאות היא בסכום של 100 ₪, כך שלא ניתן לטעון שהנאשם רכש את הרכבים כתוצאה מביצוע העבירות. טען כי מדובר ברכוש ששווי 54 אלף שקלים (הקטנוע והרכב). עוד טען כי לא ניתן להוכיח זיקה ישירה בין הרכוש אותו מבקשים לחלט לבין ביצוע העבירות. בנסיבות אלה, טען כי אין כל הצדקה משפטית לחלט הרכוש.
- לאור האמור, ביקש למקם את הנאשם בתחתית המתחם ולגזור עליו 10 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו. בנוסף, ביקש שבית המשפט ידחה את הבקשה לחילוט הרכוש ולחלופין יערוך את האיזון הראוי ביחס למכלול רכיבי הענישה. טען כי כאשר הנאשם הודה בכתב האישום לא הועלו הסוגיות של חילוט ופסילה, וגם האחר לא קיבל עונשים אלה, וביקש לערוך השוואה בין העונשים. צירף פסיקה.
9. הנאשם בדבריו לפני הביע חרטה וטען כי מדובר בטעות שעשה בגיל צעיר יותר. טען כי שני הוריו חולים, כי הוא עובד ומתפרנס כשליח וביקש להתחשב בו.
- דיון והכרעה
- קביעת מתחם העונש ההולם
10. המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, את עקרון ההלימה המנחה בענישה, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, ובתוך כך יתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בעבירה, כאשר בתוך המתחם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.
11. הנאשם הורשע בביצוע עבירות של סחר בסמים אשר בוצעו כולן במשך כחודש אחד באותה שיטת פעולה ומתוך מטרה "לעשות כסף קל". בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)), ניתן לראות את מכלול האירועים כאירוע אחד שבגיניו יקבע מתחם עונש הולם אחד, תוך התחשבות בריבוי המעשים. קביעה זו אף עולה בקנה אחד עם טענות הצדדים.
12. הנאשם במעשיו פגע בערך של שמירה על בריאות הציבור ועל גופו מפני השימוש בסמים מסוכנים והשפעתם הממכרת, וכן בערך של שמירה על שלום הציבור בכללותו מפני נגע הסמים אשר השלכותיו השליליות הרסניות ורחבות היקף.
13. בית המשפט העליון עמד לא אחת על הנזקים הרבים העומדים בבסיס נגע הסמים, ועל הצורך להטיל עונשים מחמירים ומרתיעים על עברייני סמים בהתאם לדרגתם בשרשרת הפצת הסם, על מנת למגר תופעה קשה זו. עוד קבע בית המשפט העליון כי ככלל, בעבירות סמים, נסוגים השיקולים האישיים של הנאשם מפני האינטרס הציבורי והשיקולים של גמול והרתעה. יפים לענייננו הדברים שנפסקו בע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל (10.12.95):

"נגע הסמים אוכל באוכלוסיה שלנו בכל פה; והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהענשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא-לשימוש-עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה -מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים; ולעניות דעתי - השיקולים האישיים של שיקום העבריין חייבים לסגת מפני השיקולים של טובת הכלל." (ראו גם ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.10), רע"פ 8408/15 חביב נ' מדינת ישראל (9.12.15), ע"פ 11469/05 מדינת ישראל נ' עייש (16.5.06)).

14. בע"פ 2596/18 זנזורי נ' מדינת ישראל (12.8.18) עמד בית המשפט העליון על התופעה הנפוצה של סחר ב"סמים קלים" שמבוצעת בידי אנשים נורמטיביים, ועל הצורך להילחם בתופעה זו תוך ענישה משמעותית ומרתיעה: "צרכנים ומשתמשים ואנשים נורמטיביים, שבעבר לא היו נכונים ליטול על עצמם סיכון להסתבך בעולם הפלילי, נכונים כיום לילך צעד נוסף ולהפוך למגדלים ולסוחרים בסם. זאת, מתוך תפיסה שגויה כי מדובר ב"סמים קלים", ובהינתן הטכנולוגיה המאפשרת מכירה והפצה קלה ו"סטריילית" של סמים. ברם, סחר בסמים הוא סחר בסמים. ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי מדיניות הענישה לא השתנתה ובית המשפט רואה בחומרה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים "קלים", תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם."

15. ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מדובר בעשר עסקאות למכירת סם מסוכן מסוג קנאביס אשר בוצעו בפרק זמן של כחודש. אמנם מדובר בכמות סם שאינה גבוהה (כ-10 גרם) אשר נמכרה תמורת סכומי כסף אשר אינם מהגבוהים (1,000 ₪), אך מדובר בעבירות מתוכננות ומחושבות, אשר מלמדות על התעוזה הרבה של הנאשם אשר מטרתו היתה להרוויח כסף בקלות. הנאשם ביצע את העבירות בצוותא עם שותפו, כאשר אין ספק שחלקו של הנאשם מרכזי ודומיננטי יותר מאשר חלקו של השותף, הן באופי המעשים והן בכמות העסקאות. הנאשם הוא זה אשר תיאר טלפונית את העסקאות עם הקונים, כאשר בשבע עסקאות הוא שלח את האחר למקום המפגש למסור את הסמים לקונים, ובשלוש עסקאות נוספות הגיע בעצמו למקום המפגש, באמצעות הרכב או הקטנוע, בכדי למסור את הסמים לקונים. אמנם הסמים נמכרו לסוכנים סמויים ולא לצרכני סמים, ומשכך לא נגרם נזק בפועל, אולם פוטנציאל הנזק גדול.

16. לאור נסיבות ביצוע העבירות כפי שפורטו לעיל, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

17. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, עיון בפסיקה מלמד כי מנעד הענישה בעבירות של סחר בסמים רחב ומשתנה בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה, לרבות משקל הסמים וסוג הסמים. ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת מפסקי הדין הבאים:

ברע"פ 8695/19 אריק חי פסו נ' מדינת ישראל (5.1.20) נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש שהורשע, על פי הודאתו, בעבירות של סחר בסם מסוכן, החזקת סם לצריכה עצמית, והחזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית. המבקש מכר ל-29 אנשים שונים סם מסוכן מסוג קנאביס, במשקל שנע בין 10-1 גרם נטו, תמורת סכום כולל של כ-16,450 ₪. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל וגזר עליו 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעור שהגיש המשיבה על קולת העונש לבית המשפט המחוזי התקבל ועונשו הועמד על 28 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 3271/17 איתי עמיאל נ' מדינת ישראל (23.4.17) נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש שהורשע, על פי הודאתו, בעבירות של סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. המבקש מכר לסוכן משטרתי סמוי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של עשרות גרמים בתמורה לאלפי שקלים, וזאת במספר עסקאות נפרדות. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעור שהגיש המבקש על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי התקבל באופן חלקי נוכח ההליך השיקומי שעבר ועונשו הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 1370/17 בן נעים נ' מדינת ישראל (20.4.17) נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש, אשר הורשע בכתב אישום בשני אישומים בעבירות של הספקת סם וסחר בסמים. במסגרת האישום הראשון, סיפק המבקש לאנשים שונים במשך כחודשיים סם מסוג חשיש בעצמו או באמצעות שליחים מטעמו, בין היתר בקיוסק שבחזקתו. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה בגין האישום הראשון, נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. במסגרת האישום השני, סיפק הנאשם בעסקת סמים שתואמה מראש, כמות של מעל קילוגרם וחצי של חשיש כאשר בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה עבור אישום זה נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וגזר על הנאשם עונש כולל של 16 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ברע"פ 7569/13 חיים נגד מדינת ישראל (21.11.13) נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש אשר הורשע, על פי הודאתו, בחמש עבירות של סיוע בסחר לסמים, יחד עם שני אחרים אליהם חבר. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ורכיב המאסר הועמד על ידי בית המשפט המחוזי על 15 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה ונקבע כי אין מדובר בפער ענישה חריג.

בעפ"ג 23775-04-15 מדינת ישראל נ' מדמון (21.6.15) התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על המשיב, אשר הורשע על פי הודאתו ב-16 מכירות של חשיש וקנאביס לאנשים שונים, לרבות לקטין. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם לכל אחת מעבירות הסחר נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו והעמידו על 24 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 691-08-20 מדינת ישראל נ' אליהו (13.1.22) הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב אישום בשבעה אישומים בעבירות של החזקה וסחר בסמים. הנאשם סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס ב-15 הזדמנויות שונות, מול 5 רוכשים שונים, במשקל של גרמים בודדים, תמורת סכומים שנעו בין 330 ₪ ועד 550 ₪ בגין כל עסקה. בית המשפט קבע מתחם ענישה כולל הנע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו 11 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. (הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי אך חזר בו מהערעור).

בת"פ 38366-02-17 מדינת ישראל נגד מירשק מרעי (17.8.17) הורשע הנאשם בכך שסחר בסמים ב-13 הזדמנויות ובנוסף הורשע בניסיון לסחר בסם מסוכן במקרה נוסף, תוך שהוא מסתייע לשם כך ברכבו. העבירות בוצעו במשך תקופה של כארבעה חודשים, תוך שהנאשם קיבל בתמורה אלפי שקלים. בנוסף החזיק הנאשם סמים בכמות שאינה לצריכה עצמית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין כל העבירות שביצע הנאשם נע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו 11 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

18. נתתי דעתי לכך שבגזר הדין שניתן בעניינו של האחר, שותפו של הנאשם, בת"פ 54286-10-22 (גז"ד מיום 4.4.23) נקבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו עונש מאסר בפועל של 9 חודשים לצד ענישה נלווית. עם זאת, כאמור, חלקו של הנאשם בביצוע העבירות דומיננטי יותר.

19. יצוין עוד כי עיינתי באסופת הפסיקה אותה סרק הסניגור לתיק אולם מצאתי כי מדובר בנסיבות שונות מבעניינו.

20. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם את נסיבותיו של התיק כאן, על כלל המעשים שהוא כולל, נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם

21. לא מצאתי כי במקרה שבפניי יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.

22. לקולא התחשבתי בגילו הצעיר של הנאשם ובעובדה כי הוא נעדר עבר פלילי. הנאשם הודה בכתב האישום מבלי שבוצע בו תיקון וחסך זמן שיפוטי כמו גם את הצורך בהעדתם של עדי התביעה. הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה בדבריו לפניי.

נתתי דעתי לכך ששני הוריו של הנאשם סובלים מבעיות רפואיות (אם כי לא הוצגו אישורים) ולכך שהנאשם תומך בהם כלכלית ושמעתי עדותה של אם הנאשם.

עם זאת, על פי הפסיקה, בעבירות סמים נסוגות נסיבותיו האישיות של הנאשם מפני האינטרס הציבורי.

23. כאמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, והמליץ על ענישה בדמות מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח, אשר תוכל לחדד עבורו את גבולות החוק.

24. לאור כל האמור לעיל, ולאחר שהתחשבתי גם בתקופת מעצרו של הנאשם, מצאתי כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה.

אני סבורה כי ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל למשך התקופה האמורה, לצד ענישה צופה פני עתיד וקנס, מהווה ענישה מאוזנת וראויה בנסיבות העניין. באופן זה יוגשם עיקרון ההלימה, ויוגשמו התכליות בדבר הרתעת הנאשם כמו גם הרתעתם של עבריינים בפוטנציה, תוך הגשמת האינטרס הציבורי בדבר מיגור התופעה הקשה של נגע הסמים.

25. ביחס לבקשה להכרזת הנאשם כ"סוחר סמים" וחילוט הרכוש, מעובדות כתב האישום עולה כי בשלוש העסקאות בהן פגש הנאשם בקונה הוא הגיע למקום באמצעות הרכב או הקטנוע. הנאשם אף השתמש במכשיר הטלפון הנייד שלו על מנת לתאם את עסקאות הסמים. מדובר אם כך ברכוש אשר שימש לביצוע עסקאות הסמים ומכאן שיש להורות על חילוטו בהתאם לסעיף 36א(א)(1) לפקודת הסמים המסוכנים, כאשר הנאשם לא הצביע על נימוקים מיוחדים שלא לעשות כן.

עם זאת, ובכדי לאזן את רכיבי הענישה, ונוכח טענותיו של הנאשם בדבר שווי הרכבים (אף שלא הובאה כל אסמכתא ביחס לטענתו בעניין זה), אני מורה על חילוט רכב הסקודה וכן על חילוט מכשיר הטלפון הנייד של הנאשם. 28. אשר לבקשה לפסול את הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, לאחר שנתתי דעתי לך כי הנאשם מתפרנס משליחויות, ומשלא מצאתי להורות על חילוטו של הקטנוע, ובהתחשב בכך שעונשו של האחר, לא כלל רכיב של פסילה בפועל, אני נמנעת מלהורות על פסילתו של הנאשם.

סוף דבר

29. לאור כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 19.10.22 ועד 7.11.22. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית מעצר קישון ביום 10.12.24 בשעה 08:00.

הנאשם מונחה לתאם הכניסה למאסר לרבות האפשרות למיין מוקדם.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת סמים מסוג פשע.

ג. קנס בסך של 3,000 ₪.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים רצופים ושווים, החל מיום 2.2.25 ואילך.

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה.

ניתן לשלם את הקנס בתוך 3 ימים ממועד מתן גזר הדין, בדרכים הבאות:

* בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, בכתובת www.eca.gov.il

* במוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) בטלפון *35592 או בטלפון *35592-****

* בדואר ללא צורך בשובר תשלום, באמצעות הצגת תעודת זהות.

ד. חילוט הרכוש המפורט להלן:

· רכב מסוג סקודה ל.ז. 30-287-38

· מכשיר טלפון נייד המפורט בכתב האישום.

הסמים יושמדו - בחלוק המועד להגשת הערעור.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' כסלו תשפ"ה, 09 דצמבר 2024, במעמד הנוכחים.